

Recés espiritual i militant

Aturada tècnica per a descobrir quina és la meva missió a la vida des de la realitat tal com és...

VEURE

Una aturada per a creients

(...) m'agradaria concretar, des de l'àmbit religiós, la **diferència entre el creient i el crèdul**. El primer és aquell qui confia i se'n fia malgrat el dubte, se sent estimat i estima, i utilitza la seva capacitat crítica per exercir la llibertat. És veritat que es pot equivocar, perquè decideix, però, a la vegada, sempre està obert al diàleg i a la recerca de nous camins. En canvi, el crèdul és aquella persona que és capaç de combregar amb rodes de molí, com diria la meua àvia d'Albacete, i necessita a cada instant que li diguin allò que ha de creure i com ha d'actuar. En el fons, el crèdul no se'n fia perquè té por de la llibertat i s'agafa a l'obediència cega per buscar seguretat per sobre de tot. No està obert a la novetat del canvi, ni als canvis de les persones si no entra en els paràmetres del seu esquema quadriculat (Extracte de l'article *Color d'esperança* del Pepe Baena del setmanari *Contrapunt* de Mollet del Vallès).

Una aturada per a militants

"Quan necessitem aclarir termes a la nostra vida fem ús d'un bon diccionari. Si cerquem en el Diccionari de la Llengua Catalana de l'Institut d'estudis Catalans la paraula *militància*, ens pot ajudar a treure la pols a un fenomen que per alguns és propi del passat. *Militància*: acció de militar, participar activament en un moviment polític, ideològic, artístic, etc. especialment ésser membre actiu d'una organització política o sindical. També ens pots servir d'ajut complementar a esmentar unes característiques pròpies del *militant*: persona que ha assumit unes opcions, que viu aquestes opcions coherentment en tots els aspectes de la seva vida, que actua organitzadament per aconseguir la transformació de la realitat i que ho comunica a d'altres.

Paral·lelament, ens apareix a la nostra reflexió una altra paraula que actualment ha trobat el seu lloc, potenciada per les diverses institucions i *mass media* a la nostra societat neoliberal: voluntariat. Tornem a utilitzar el diccionari. *Voluntariat*: fet de col·laborar com a voluntari en un treball social concret. Voluntari seria considerat aquella persona que s'ofereix lliurement a fer una cosa o a col·laborar en alguna tasca sense ser-hi obligat...

... Avui he volgut posar uns punts suspensius a la meua reflexió. Només deixar la porta oberta a la distinció entre ser militant i ser voluntari. El primer significa integrar en el propi projecte de vida un estil vital solidari i ple de valors, que busca la construcció d'un món millor. El segon, en canvi, pot ser una certa disponibilitat i amb data de caducitat (s'abandona quan es troba "altres coses més importants"). No necessàriament ha de significar un plantejament i transformació de la pròpia vida i de la vida en general...

... La militància ha de tocar les coses quotidianes de la nostra vida, i no quedar-se pas en l'abstracció de les idees. Malgrat tot, entre tots/es podem preguntar-nos sincerament quines repercussions pot tenir als altres la nostra conducta i acció..." (Extracte de l'article *Noves militàncies davant noves realitats* del Pepe Baena del setmanari *Contrapunt* de Mollet del Vallès)

Com estic actualment a nivell personal, familiar, laboral, parella, amics, social, eclesial...? Per què?

Conseqüències i causes

Valors i contravalors

JUTJAR

Un conte per fer reflexió en aquesta aturada

Un rei va anar fins el seu jardí i va descobrir que els seus arbres, arbustos i flors s'estaven morint. El Roure li va dir que es moria perquè no podia ser tan alt com el Pi. Mirant al Pi, el va trobar caigut perquè no podia donar raïms com la Vinya. I la Vinya es moria perquè no podia florir com la Rosa. La Rosa plorava perquè no podia ser alta i sòlida com el Roure.

Aleshores va trobar una planta, una maduixera florint i més fresca que mai. El rei va preguntar: "Com és que creixes saludable enmig d'aquest jardí musti i ombriu?"

"No ho sé. Potser sigui perquè sempre vaig suposar que quan em vas plantar, volies maduixes. Si haguessis volgut un Roure o una Rosa, els hauries plantat. En aquell moment em vaig dir: "Intentaré ser maduixa de la millor manera que pugui"". (Conte Com créixer d'en Jorge Bucay)

Què em diu aquest conte a la meua aturada?

La Paraula de Déu ens ajuda a fer aquesta aturada

L'Antic Testament ens ajuda a fer recés espiritual, aturada tècnica, amb els profetes del Poble de Déu, que descobreixen la seva missió a la vida:

- Abraham: Gn 15,1-21
- Moisès: Ex 19,1-8
- Samuel: 1Sa 3,1-19
- Elies: 1Re 19,1-15
- Jonàs: Jo 2,1-11

Jesús, el nostre model, ens ensenya a fer recés, pregària amb els seus elements més significatius:

- Jesús fa recés de pregària quan ha de discernir i decidir una cosa important: Mt 4,1-11; Mc 1,35-39; Mt 15,23s; Mt 26,36-46; Lc 6,12-16; Jn 11,41-44
- Jesús s'allunya de la gent per a trobar-se amb el seu Pare i beure de la seva font de Vida: Jn 17,1-25
- Jesús ens convida retirar-nos i fer pregària: Mt 6,5-13; Mc 6,30-34; Lc 11,1-13; Lc 9,28-36; Jn 14,13-14
- Jesús ens ajuda a fer experiència de i amb ell a la vida dels joves, de la gent: Lc 24,13-35

- Què em diu dels profetes i de Jesús?

- Què m'està dient a la meua situació actual (família, treball, estudis, amics/gues, parella, moviment, parròquia...)?

- A què em sento cridat/da a fer, canviar per realitzar la missió que m'encomana Jesucrist en aquest moment de la meua vida?

ACTUAR

Després de l'aturada a seguir caminant

De què m'ha servit fer aquesta aturada?

Quines coses de la meua vida he de canviar per fer la voluntat de Jesucrist? Com ho faré, amb qui/quins i quan?

Pregària final (petició, acció de gràcies, lloança...)

